

den højtærede Regering her havde fundet, maatte kunne holde. Forholdene har jo tilstrækkelig tydeligt vist, i hvilken Grad det var berettiget at nære Skepsis og Pessimisme til den Ordning.

Jeg tror, at akkurat det samme med endnu mere Ret kan siges om den Ordning, der nu foreslaas af den højtærede Regering, og jeg vil derfor for mit Vedkommende, hvis der ikke gaas til en total Ændring af dette Lovforslag, saa at det i Virkeligheden bliver et nyt Lovforslag, ikke blot afholde mig fra at stemme for det, men jeg vil stemme imod det, fordi det er min Overbevisning, at Lovgivningsmagten kan ikke forsvare ikke denne Gang at træffe en Ordning, om hvilken man med alt overvejende Sikkerhed kan sige, at nu er det sidste Gang, Rigsdagen beskæftiger sig med Landmandsbanken.

Lemvig-Müller: Maa jeg først udtale min Beklagelse over, at disse Forhandlinger, som er af saa overordentlig Betydning for hele vort danske Samfund, foregaar for saa at sige tomme Ministerbænke. Jeg finder, at det er en Haan mod den danske Rigsdag, at den højtærede Finansminister ikke overværer disse Forhandlinger.

Det, der kalder mig frem her, er nogle enkelte Udtalelser, som er faldet fra mit Partis ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pitzner. Det forekom mig, at han i de Udtalelser, han fremsatte, udtalte, at vort Parti vilde gaa med til Gennemførelsen af dette Lovforslag, for saa vidt der indenfor Udvalget kunde skabes et Flertal for det. Jeg vil straks sige, og jeg tror, jeg kan udtale det paa flere af mine Partifællers Vegne, at vi stiller os meget reserverede overfor dette Lovforslag, og vi vil, selv om der bliver et Flertal for det indenfor Udvalget, nøje overveje, hvorvidt vi vil gaa med til Gennemførelsen af det. Det er ikke, fordi vi vil være med til at slaa noget i Stykker. Vi er klare over, at der maa ske betydelige Ofre fra Statens Side, for at Erhvervene ikke skal ødelægges; men det vil jeg straks sige paa mine egne Vegne: Jeg har ikke den fornødne Tillid til, at den højtærede Finansminister vil kunne gennemføre Loven paa en saadan Maade, at der vil skabes eller kan skabes Ro om Banken og for Erhvervene. Jeg har ikke den Tillid til denne Ledelse, og de sidste Dages Begivenheder har yderligere svækket den Tillid, man har haft til Finansministeren —, hvis den overhovedet kunde svækkes.

Hvorfor vi ikke har Tillid til den højtærede Finansminister i hele dette Forhold,

kan jeg udtale mig saa meget grundigere om, som jeg allerede i 1920 advarede Regeringen overfor Landmandsbanken. I 1921 fremsatte jeg her fra denne Plads en ret skarp Advarsel overfor Regeringen. Jeg gjorde, saa godt som man fra denne Plads kunde gøre det, Regeringen forstaaelig, at her var en Situation, som var af største Betydning, og Regeringen burde allerede paa det daværende Tidspunkt have foretaget Skridt til at afværge den Katastrophe, som senere kom. Hvis Regeringen havde lyttet til mine Advarsler, havde den sparet Landet for uhyre Tab; men den Gang fejede Regeringen med den højtærede Finansminister i Spidsen mine Udtalelser bort med overlegne Bemærkninger. Jeg maa tilstaa, at de senere Tiders Begivenheder — desværre tør jeg sige — har givet mig Ret i mit Syn paa hele denne Bankmisère, som vi nu forhaabentlig snart staar ved Afslutningen af.

Alle de Krav, der den Gang blev stillet, og alle Advarsler blev ganske overhørt. Forhandlinger, som senere fandt Sted med den tidligere Handelsminister, var ganske resultatløse. Der var Kravet om Revision af Bankloven, der var Kravet om Revision af Aktieloven, der var Kravet om Indgreb i Ledelsen af Nationalbanken, den Nationalbank, hvis Ledelse har meget stor, maaske den største Skyld i, hvad der overhovedet er sket i de senere Tider. De har endnu den Dag i Dag en Ledelse i Nationalbanken, som... ja, det er overhovedet ingen Ledelse. Regeringen har været ganske klar over dette. Men hvad har den gjort? Intet, absolut intet under den tidligere Handelsminister — jeg kan slutte mig til det ærede Medlem Hr. Zahle, der før udtalte en Beklagelse over, at han ikke var til Stede. Men hvorledes er det med den nuværende højtærede Handelsminister? Jeg synes, at Forholdet desværre er saaledes, at den højtærede Handelsminister ikke er meget kraftigere end sin Forgænger i Embedet. Og med Hensyn til Bankloven ser jeg saaledes paa det efter de Forhandlinger, jeg har haft med den højtærede Handelsminister, at det nu ogsaa skal trækkes i Langdrag med at fremsætte dette Forslag.

Med disse forskellige Ting in mente maa jeg reservere mig min Stilling overfor dette Forslag. Jeg gentager, at under den højtærede Finansminister tror jeg ikke, at denne Lov vil blive gennemført paa en saadan Maade, at den skaber Ro. Jeg tror det ikke af den Grund, at den Lov, vi gennemførte i September, ikke er blevet loyalt gennem-